

Բասիլայել Պատկանյան

Հայերու թուրք

Դուն խելոք, հաշուով վաճառական ես,
Միւրք, փող ու ապրանք, կ'ասեն՝ շատ ունես. -
Բայց թէ փողէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,
Թըքել ենք քու ալ, փողիդ ալ վըրան:

Քաջ ես, լըսել ենք, ինքըդ մեծաւոր,
Անուն յաղթողի ունես փառաւոր.
Բայց թէ թրրէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,
Թըքել ենք քու ալ, թրրիդ ալ վըրան:

Ի վերուստ քանքար քեզի տուած է,
Հեղինակ անունըդ աշխարհ փրոռուած է.
Բայց թէ գրըչէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,
Թըքել ենք քու ալ, գրըչիդ ալ վըրան:

Հեռատես մըտքով դուն գարդարեցար,
Հրգօր իշխանի սիրելին դարձար.
Բայց թէ մըտքէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,
Թըքել ենք քու ալ, մըտքիդ ալ վըրան:

Բանուկ ու ճարտար դուն ունիս ձեռքեր,
Շատ կը յօրինես թանգագին բաներ.
Բայց թէ ձեռքէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,

Թըքել ենք քու ալ, ձեռքիդ ալ վըրան:

Երկինք շնորհեցին քեզ լեզու ճարտար,
Քարոզչի ստացար հրոշակ ու հանճար.
Բայց թէ լեզվէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,
Թըքել ենք քու ալ, լեզվիդ ալ վըրան:

Մեծ ուսում առիր, եղար գիտնական,
Գովքովրդ լըցուած է մարդոց բերան.
Թէ ուսումէդ շահ չունի ՀԱՅԱՍՏԱՆ,
Թըքել ենք քու ալ, ուսմանդ ալ վըրան:

Կու տամ քեզ պատիւ, կ'ունենաս դու յարգ,
Ու կը դընեն քեզ ազնիւ մարդոց կարգ,
Երբ օրորանէդ մինչեւ գերեզման
Միակ ձրգտմունքրդ լինի ՀԱՅԱՍՏԱՆ:

1878